

Rámcový program EU - pozvánka k mezinárodní spolupráci ve výzkumu

Rámcové programy EU pro výzkum a technický rozvoj (viz vložený rámeček) jsou zdrojem finančních prostředků na výzkumnou práci, nicméně dávají účastníkům také šanci zapojit se do mezinárodních řešitelských týmů a podílet se na špičkovém evropském výzkumu. Právě nyní mají týmy možnost přihlásit své projekty v třetí výzvě priority informační a komunikační techniky ICT 7 v rámci sedmého rámcového programu (7. RP). Uzávěrka příjmu přihlášek je 8. dubna 2008. Schéma financování většiny projektů FP7 vyžaduje, aby se na každém projektu podílely subjekty z různých zemí. Proto jsou vytvářena konsorcia, v nichž působí průmyslové podniky, výzkumné ústavy i univerzity. Zajímalo nás, jak se daří práci v těchto řešitelských týmech organizovat, jak se v nich prosazují čeští výzkumníci a jakou roli v této spolupráci hrají velké společnosti. Svá stanoviska k těmto otázkám vyjádřili Vladimír Albrecht z Technologického centra AV ČR (TC AV ČR), David Kolman z České styčné kanceláře pro VaV v Bruselu (CZELO), Petra Peterková z firmy Siemens a Oto Sládek z firmy Kybertec.

Jak efektivní je výzkum v konsorciích, která řeší projekty podporované rámcovými programy EU? Jak se v nich uplatňují velké společnosti?

Albrecht (TC AV ČR):

Výzkum a vývoj jsou tak rizikové aktivity, že do nich neinvestují ani rizikovní kapitalisté. Efektivitu výzkumných projektů nelze posuzovat podle výnosu z patentů a řešení, která z nich případně vzejdou. K výzkumu patří i mapování slepých cest, a s prostředky vynaloženými na výzkum je tedy třeba zacházet tak, jako kdyby šlo o prostředky ztracené. Mezinárodní konsorcia sestávající z velkých firem, malých a středních podniků, univerzitních a akademických týmů jsou dosti křehká tělesa, a když získaná podpora z veřejných prostředků jaksi nevede ke kladenému cíli, mohou se rozpadnout. Pravidla rámcových programů (ať 6. RP či současného 7. RP) kladou ovšem na účastníky požadavek, aby k rozpadům nedocházelo. Pro velké firmy je účast v projektech náročnější než např. pro týmy univerzitní. Projekty jsou ze strany Evropské komise kofinancovány, a velké firmy vkládají do velkých projektů zpravidla značné částky, a proto mají zájem na tom, aby konsorcium splnilo svou roli. Tím přirozeně působí stabilizačně. Ostatně 50 % firem, jejichž vlastní rozpočet v projektu přesahuje 5 mil. eur jsou koordinátory konsorcií.

Jak úspěšná je Česká republika v získávání prostředků z rámcových programů EU? Daří se z rámcových programů získat alespoň tolik prostředků, kolik do nich ČR vkládá?

Albrecht (TC AV ČR):

Otázka je, co znamená být úspěšný v rámcovém programu. Nemohu souhlasit s tím, aby

Vladimír Albrecht
zástupce ředitele
Technologického
centra AV ČR

(<http://www.tc.cz>)
Technologické centrum je národním informačním centrem pro evropský výzkum, připravuje analytické a výhledové studie v oblasti výzkumu, vývoje a inovací a zabývá se mezinárodním přenosem technických informací.

byl za míru úspěšnosti považován poměr mezi tím, co ČR do rozpočtu RP prostřednictvím svého členského příspěvku EU platí, a částkou, kterou české týmy z rámcového programu kontrahují. Měřit úspěšnost poměrem mezi vydávanými a kontrahovanými prostředky znamená zcela rezignovat na otázku, co nám účast přináší, jakých výsledků jsme dosáhli atd. Je snad

český výzkum financovaný prostřednictvím našich grantových agentur stoprocentně úspěšný, protože ani haléř z něj neplyne mimo české týmy? Čím déle budeme hovořit jen o vstupech (kolik na český či evropský VaV vydáváme) bez ohledu na hodnotu výstupů (kolik citovaných prací, které přilákají zahraniční studenty na české univerzity, kolik patentů, kolik nových léků atd.), tím více nám bude ujíždět „vlak světové znalostní ekonomiky“.

Peterková (Siemens):

S tímto názorem se do značné míry ztotožňuji; nefinanční přínos z participace českých týmů v RP je skutečně nezanedbatelný. Naproti tomu každé samostatně fungující společenství – ať už jde o firmu, rodinu či stát – si na prvním místě klade otázku, jaká je návratnost vynaložených finančních prostředků, protože to je elementární z hlediska přežití, a až potom zohledňuje další přínosy.

Jaké instituce vlastně prosazují zájem českých účastníků v jednotlivých výzvách? Existuje způsob, jak ovlivňovat témata výzev, aby vyhovovala českým výzkumníkům?

Albrecht (TC AV ČR):

Představa, že nějaká „menší šikovná kancelář“ zajistí, aby Evropská komise a Rada ministrů a ovšem i Evropský parlament a dal-

Od šestého k sedmému rámcovému programu EU

Rámcové programy pro výzkum a technický rozvoj vytvářejí prostor pro aktivity EU v oblasti vědy, výzkumu a inovací.

Šestý rámcový program EU (6. RP) byl vyhlášen na pětileté období 2002 až 2006 s rozpočtem 17,5 miliardy eur a jeho hlavním cílem bylo přispět k vytvoření Evropského výzkumného prostoru (ERA). Proto se zaměřil na zlepšení integrace a koordinace rozšířeného evropského výzkumu.

Sedmý rámcový program (7. RP) byl vyhlášen na sedmileté období 2007 až 2013 s rozpočtem 50,521 miliardy eur. EU hradí nejvýše 75 % nákladů na projekt. Cílem tohoto programu je přispět k tomu, aby Evropská unie získala v oblasti výzkumu ve světě vedoucí postavení. 7. RP je rozdělen pěti bloky:

- *Spolupráce* – výzkumné činnosti v rámci nadnárodní spolupráce v různých tematických oblastech: informační a komunikační technika (ICT), zdraví, potraviny, zemědělství a rybolov a biotechnologie, nanovědy, energetika apod.
- *Myšlenky* – podpora individuálního špičkového výzkumu a vývoje.
- *Lidé* – odborná příprava a profesní rozvoj výzkumných pracovníků.
- *Kapacity* – podpora výzkumných kapacit.
- *Euratom* – podpora jaderného výzkumu.

V oblasti Spolupráce, kam patří program informační a komunikační techniky, ICT 7, jsou vytvářeny mezinárodní řešitelské týmy. Jeden z účastníků musí vystupovat v roli *koordinátora projektu*. Evropská komise převede svůj finanční příspěvek koordinátorovi, který jej dále rozdělí mezi další účastníky. Koordinátor je rovněž odpovědný za zpracování zpráv o průběhu projektu. Mechanismus výběru projektů programu ICT 7 pro podporu od Evropské unie popisuje článek v časopise *Automa* č. 5/2007 na str. 82. Detailní informace o rámcových programech lze nalézt na stránkách <http://www.fp7.cz>, <http://www.czelo.cz>, <http://cordis.europa.eu/fp7>

ší orgány přihledly při konstrukci rozpočtu rámcového programu k „naším tématům“, je poněkud naivní. Už nyní existují možnosti, jak témata výzev ovlivňovat: máme zástupce v programových výběrech a ti mohou takové návrhy vznášet, samozřejmě až poté, co pro ně vyjednáváním získají podporu dalších států. Se sháněním této podpory mohou pomoci dva projekty: NICER, který sdružuje národní kontaktní pracovníky pro rámcový program, a CZELO, což je Česká styčná kancelář pro evropský VaV. Oba projekty organizačně zajišťuje Technologické centrum AV ČR, finanční prostředky na ně poskytuje MŠMT. Další možnosti ovlivňování témat výzev nabízí naše aktivní členství v evropských technologických platformách (ETP). Problém není v nedostatku lobbovacích kanálů, ale v malém zájmu zdejších institucí navrhnout „evropsky akceptovatelná témata“. Nelze totiž ztratit ze zřetele, že rámcový program nemá sloužit k tomu, aby si jednotlivé státy svou šikovností vydobyly peníze z EU na témata, na která nemají vlastní prostředky, nýbrž má vést ke zvýšení globální konkurenceschopnosti EU. To není fráze převzatá z „eurospeaku“, ale formulační zkratka vyjadřující, že světovou Mekku výzkumníků jsou USA, a nikoliv Evropa.

Peterková (Siemens):

Skutečná lobby za české myšlenky pro oblast RP tu chybí. Sama jsem se setkala s několika malými společnostmi, které se mar-

Petra Peterková
manažerka výzkumných projektů
Siemens, s. r. o.

Má na starosti podporu výzkumu a vývoje v rámci koncernu Siemens v České republice. To je spojeno rovněž se zajišťováním spolupráce s vysokými školami, transferem nových znalostí a technologií do průmyslové praxe a se získáváním prostředků na financování těchto aktivit.

ně snažily získat přes nejrůznější platformy i přes české politiky podporu pro svoji věc. Tato výzka však není mífena na uskupení typu CZELO apod. – ta nebyla zakládána s cílem zajišťovat lobby, ani pro to neměla vytvořeny nezbytné podmínky. Jde spíše o naši národní povahu – na rozdíl od Poláků nebo Maďarů jsme spíše zdrženliví a nejsme ochotni za svoji věc otevřeně bojovat, což přirozeně samo o sobě nenapomáhá vytvoření podmínek pro lobby.

Kolman (CZELO):

Lobbovat za české zájmy v evropské politice vědy a výzkumu a v programech je velmi těžké z prostého důvodu – není po tom potřeba z české strany. Kancelář CZELO se o to samozřejmě již téměř tři roky snaží. Kro-

mě malé poptávky je třeba si ovšem ještě uvědomit, že Brusel není Praha a že lobbování je třeba dělat podstatně profesionálněji a především mnohem dříve než v momentě, kdy již určitý projekt prochází procesem posuzování. Jde skutečně o lobbování, a ještě více o podporu Evropské komise na politické úrovni při přípravě samotných programů a legislativy, o iniciativní zapojení do konzultací před přípravou ročních pracovních programů a rovněž o udržování intenzivních vztahů s Evropskou komisí v době vypsaní výzvy a během přípravy projektu. Poté, jak všichni vědí, je věc pochlena anonymní mašinerií, kde ovlivňování je viděno spíše jako nefér hra a ovlivnitelné jsou spíše marginální záležitosti, třeba co s projekty se stejným bodovým ohodnocením či co s extra penězi, které zbyly tam či onde.

Sládek (Kybertec):

Nemohu se zdržet poznámky k dominanci USA ve výzkumu. EU by se měla učit zejména ze způsobů řízení projektů směrem k cíli. Zatímco v USA (jistě ne úplně obecně) je podstatný především konečný výsledek, v projektech EU je obrovské úsilí věnováno kontrole průběhu, správnému vykazování a účtování atp., což představuje značnou položku v celkových nákladech. Výsledkem je pak např. průměrný výsledek projektu, který byl ovšem dobře veden, vynaložené prostředky byly použity přesně v souladu s projektem apod. A tak je zdánlivě vše v pořádku, ve skutečnosti tomu tak ale není.

Co ještě by přispělo k většímu úspěchu českých žadatelů o podporu projektů z rámcových programů EU?

Albrecht (TC AV ČR):

Nepochybně by instituce měly mít svou vlastní „politiku“ účasti v rámcovém programu. Již od 5. RP je zřejmé, že efektivní nebývá účast jedinců – tedy když instituce pouze jaksi nebrání iniciativnímu jedinci účastnit se projektu. Daleko větší šance na dosažení významných výsledků v projektu je, když je instituce schopna sestavit tým z několika iniciativních výzkumníků. Málo se ví o tom, že účast českého průmyslu v RP je poměrně dobrá, a v některých oblastech (např. letecký výzkum) přímo vynikající. Když se zdejší průmysl a zdejší výzkumné instituce lépe propojovaly s cílem zapojit se do konsorcií společně, mohla by být účast ČR v RP mnohem lepší. Nepochybně by i prospělo, kdyby součástí oné (namnoze chybějící) politiky byla též mzdová opatření, která podníti iniciativu týmů účastnit se projektů. Bez těchto opatření často dochází k tomu, že český tým má z celého konsorcia nejnižší mzdy. Pak se přistoupí k jakémusi „mzdovému kutilství“, které však nemůže tento problém efektivně vyřešit. Mísoto iniciativy nastupuje frustrace.

Kolman (CZELO):

Rozhodující je celkové klima ve společnosti ve vztahu k evropské a zahraniční spo-

lupráci. Pokud budeme vnímat Evropu stále jako ten či onen druh ohrožení, není možné očekávat ani široký celospolečenský zájem o evropské a zahraniční programy, ani potřebnou právní, administrativní a psychologickou podporu pro zapojení do nich. To se pak projevuje na všech úrovních – od absence a nepřipravenosti českých zástupců na jednáních v Bruselu až po nezájem o informace o grantových příležitostech u potenciálních řešitelů a po chybějící prioritizaci zapojení do evropského výzkumu v řadě českých institucí.

Sládek (Kybertec):

Většímu zapojení by jednoznačně prospěl aktivní přístup. Stále jsme si úplně nezvykli, že naším hřištěm je celá Evropa a že pro nový projekt musíme být připraveni třeba ob-

Oto Sládek
ředitel Kybertec,
s. r. o.

Kybertec dodává a vyvíjí informační systémy pro využití v průmyslu. Firma také vyvíjí speciální software a ve spolupráci s vysokými školami se zabývá využíváním pokročilých metod identifikace systémů, modelování a umělé inteligence.

ratem odletět do Bruselu nebo jinam a investovat značné osobní a firemní úsilí i do přípravé fáze. Končí také doba, kdy organizace z ČR byly přizvány do projektů, aby se např. konsorciu zvýšilo bodové ohodnocení za účast nové země EU. Svět na nás nečeká, snažit se musíme sami.

Jaký význam přikládáte tomu, aby se velké firmy zapojovaly do projektů, které žádají o podporu z rámcových programů Evropské komise?

Albrecht (TC AV ČR):

Mám za to, že kdyby se velké firmy do těchto projektů nezapojovaly, nemohl by rámcový program být jedním z nástrojů, jímž chce EU zvýšit svou konkurenceschopnost v globální znalosti společnosti. Panuje celkem široce sdílená shoda v tom, že propojení veřejných prostředků a soukromého kapitálu (*Public Private Partnership – PPP*) je to, o čem tu běží. Jestliže národní stát selže ve vytváření příznivého prostředí pro růst PPP, bude mít problémy, a nejinak je tomu i s EU. Zásadních výsledků lze dosáhnout, jedine když se podaří soustředit prostředky k jednomu cíli. Tedy je třeba umět integrovat výzkumné a vývojové aktivity. K tomu ostatně spontánně dochází např. v leteckém a automobilovém průmyslu, v informační a komunikační technice, ve farmacii atd.

Jak reaguje EU na potřebu spojovat prostředky pro financování velkých vý-

zkumných projektů v rámci rámcových programů?

Albrecht (TC AV ČR):

EU zavedla v 6. RP velké integrované („integrated“) projekty s rozpočty od několika milionů do několika desítek milionů eur, kterým se v 7. RP říká velké integrující („integrating“) projekty. V těchto projektech hrají velké firmy zásadní roli. V 6. RP jsou projekty, jejichž rozpočty se pohybují okolo 50 mil. eur a příspěvek Evropské komise je přibližně 5 mil. eur. Takovou koncentraci kapitálu na výzkum si bez účasti velkých firem nelze dost dobře představit. Současné celosvětové trendy, které se v Evropě projevují např. formováním evropských technologických platform (ETP), ještě roli velkých firem ve výzkumu a vývoji podporovaném z veřejných prostředků posílí. Právě prostřednictvím ETP mohou evropské firmy a jejich uskupení ovlivňovat, na jaká výzkumná témata mají být veřejné prostředky alokovány, aby se následně o ně mohly ucházet.

Hrají velké firmy skutečně stabilizační úlohu v řešitelském konsorciu? Jaké jsou další přínosy a naopak úskalí jejich účasti?

Kolman (CZELO):

Mám za to, že větší firmy hrají stabilizační roli v konsorciu: jednak nevnikají a nezahánají přes noc jako některé účelově založené malé firmy a jednak jim větší kapitál a paralelní práce na několika projektech umožní snáze přečkat dlouhou čekací dobu od zveřejnění výzvy k první zálohové platbě od poskytovatele grantu. Mám-li už vymyslet nějaké úskalí, tak podobně jako u jiných ziskových organizací může existovat riziko neférového využívání výsledku společného projektu a v horším případě i předchozího know-how sdíleného v dobré víře méně agilními, popř. zkušenými partnery.

Sládek (Kybertec):

Úskalí tu samozřejmě jsou. Velké firmy jsou z principu méně pružné, což se projevuje i v průběhu projektů (mluvím z našich zkušeností). Jestliže je firma velká a její podíl na projektu dominantní, potom je snaha směřovat k výsledku zřejmá. Jestliže má ale velká firma minoritní podíl v projektu, stává se často pro projekt přítěží. Její úsilí je někdy i minimální ve srovnání s malými partnery v projektu a problémy jsou např. i se sdílením know-how. V živé paměti mám zasedání jednoho projektu 6. RP, kde dominantním problémem byl nesouhlas právního oddělení jednoho evropského concernu k využití řešení výsledků projektu. Asi třicet dalších partnerů tak ztrácelo čas i peníze diskusí, kterou bylo možné označit za absurdní. Velikost tedy rozhodně není žádná záruka úspěchu. Především jde o motivaci velkých firem.

Názvosloví

EU15

členské země EU před rozšířením 30. 4. 2004: Belgie, Dánsko, Německo, Velká Británie, Finsko, Francie, Řecko, Irsko, Itálie, Lucembursko, Nizozemsko, Rakousko, Portugalsko, Švédsko a Španělsko.

ETP

Evropské technologické platformy sdružují průmyslové podniky, výzkumné a finanční instituce, národní orgány veřejné správy, asociace uživatelů a spotřebitelů podílející se na výzkumu, vývoji a inovacích ve strategicky významné technologické oblasti. Cílem uskupení je vytvořit středně- až dlouhodobou vizi budoucího technického vývoje. Postupně se z nich může stát důležitý mechanismus pro podporu evropské konkurenceschopnosti.

NICER

Národní informační centrum pro evropský výzkum je projektem TC AV ČR podporovaným MŠMT z programu EUPRO. Hlavním cílem projektu je napomoci českým výzkumným týmům k úspěšnému zapojení do rámcových programů EU.

NINET

je národní informační síť sdružující regionální a oborové kontaktní organizace z celé České republiky, které poskytují informační a konzultační služby především k rámcovým programům pro výzkum a vývoj EU. Finančně je síť podporována ze zdrojů MŠMT, její založení finančně podporovala i Evropská komise.

Jak se díváte na iniciativu společnosti Siemens (viz text vpravo dole) jejímž cílem je zapojit do projektů velké firmy a jejich partnery?

Kolman (CZELO):

Jak jsem již uvedl, zapojení větších a velkých firem do VaV projektu považuji za dobré. Řada velkých firem (nadanárodních i ná-

David Kolmann
Česká styčná kancelář pro VaV Brusel

(<http://www.czelo.cz>)
Úkolem České styčné kanceláře pro výzkum a vývoj (CZELO) v Bruselu je napomáhat úspěšnému zapojení českého výzkumu do evropské výzkumné spolupráce, a to zejména prostřednictvím Rámcových programů pro výzkum a vývoj. Kancelář poskytuje zdarma služby výzkumníkům ze všech oborů a vývojových organizací v České republice.

rodních) se do grantových projektů z interního rozhodnutí zapojuje, řada ne. Nejsem si tedy jistý, zda takový projekt, na jaký získala podporu společnost Siemens, je tím, co by mělo zvrátit jejich rozhodnutí. Naproti tomu, dalším cílem projektu je i lepší napojení akademické sféry a menších firem na větší firmy, a to vidím každopádně jako užitečné.

Albrecht (TC AV ČR):

Iniciativu Siemens znám pouze z dosle-

chu, ale vím, že Siemens je velmi úspěšným účastníkem mnoha desítek projektů rámcových programů. Domnívám se, že firmy z EU15 se k rámcovému programu staví jaksi s otevřeným hledím, neboť jsou dlouho vystaveny světové konkurenci a jakýkoliv program, který dává naději na zvýšení jejich konkurenceschopnosti, velmi vítají. Jakkoliv to může znít naivně idealisticky, dovede si představit, že společnost Siemens jde o to, aby rámcový program byl efektivní, neboť technicky vyspělé firmy mohou na všeobecném zvýšení technické úrovně EU velmi profitovat.

Iniciativa firmy Siemens

Firma Siemens, s. r. o., získala podporu ve výši 4,378 milionu korun z programu EUPRO¹⁾ Ministerstva školství, tělovýchovy a sportu ČR pro projekt s názvem *Zapojení velkých podniků a jejich národních partnerů do projektů mezinárodní VaV spolupráce*. Projekt bude řešen v letech 2008 až 2011 a má tyto cíle:

1. získat pro účast v projektech mezinárodní VaV spolupráce velké podniky působící v ČR,
2. zapojit do projektů dodavatele a partnery těchto firem z řad malých a středních podniků, které žádají o podporu z rámcových programů Evropské unie pro výzkum,
3. podpořit akademickou sféru a stimulovat ji k tomu, aby výsledky VaV v rámci projektů FP měly takovou podobu, aby je bylo možné po určité úpravě uplatnit na trhu v rámci výrobních programů zúčastněných firem.

¹⁾ EUPRO poskytuje podporu infrastruktury výzkumu a vývoje, která má přispět k integraci českého výzkumu a vývoje do sítě pracovišť EU a k integraci evropského výzkumu a k uskutečňování a posilování Evropského výzkumného prostoru.

Peterková (Siemens):

Iniciativa byla v české regionální společnosti Siemens zahájena po mém nástupu do firmy před rokem a půl. Předtím jsem se otázkami výzkumu a vývoje a podporou projektů z rámcových programů EU zabývala profesionálně devět let, a v praxi jsem si tak ověřila, že řada českých firem neměla šanci na úspěch právě proto, že je nezařítíl silný subjekt ze soukromého sektoru, což z pozice vysoké školy, kde jsem v minulosti působila, nebylo možné dost dobře ovlivnit. Česká regionální společnost Siemens kapitolu rámcových programů dříve v podstatě nevyužívala. Velkou výhodou je, že naše závody v Německu, Francii a dalších členských zemích mají bohaté zkušenosti, osvědčené lobby a jsou ochotny

svoje poznatky a znalosti s námi sdílet. Zapojení do RP je pro nás a další velké podniky v zemi jednou z cest, jak navázat dlouhodobou spolupráci v oblasti VaV s menšími firmami a nezávislým sektorem. Silná a z pohledu zastoupení různých participujících subjektů dobře vyvážená konsorcia tak umožní profitovat ze spolupráce všem zúčastněným partnerům. A dlouhodobá partnerství veřejného a soukromého sektoru jsou, jak praxe ukazuje, nejperspektivnější a nejefektivnější formou dosahování nových poznatků a zvyšování konkurenceschopnosti.

Sládek (Kybertec):

Jmenovaný projekt firmy Siemens osobně neznám, nicméně z jeho náplně mi to přijde

jako určité selhání organizací, které mají obdobnou problematiku v ČR na starosti. Uvedená náplň projektu je totiž buď přirozenou snahou velkého soukromého subjektu v jeho vlastním zájmu za peníze jeho akcionářů, nebo přirozenou snahou státu či společenství států podporovat jeho firmy za peníze daňových poplatníků. Teď nemluvíme o zmiňovaném konkrétním projektu, který může být velmi užitečný, a doufejme, že bude.

Peterková (Siemens):

Ano, je tomu skutečně tak, projektem se snažíme v jinak velmi dobře fungující národní podpůrné síti NINET vyplnit místa, která se velkým podnikům nevěnují.

Diskusi vedla Eva Vaculíková

Odpověď Rady pro výzkum a vývoj na otevřený dopis

V lednovém čísle časopisu Automa byl uveřejněn otevřený dopis předsedovi Rady pro výzkum a vývoj Ing. Mírku Topolánkovi. Dopis, který podepsali společně Ing. Roman Dvořák, šéfredaktor časopisu MM Průmyslové spektrum, Mgr. Jan Baltus, šéfredaktor časopisu Technický týdeník, a Ing. Petr Bartošik, šéfredaktor časopisu Automa, se týkal způsobu hodnocení výsledků výzkumu a vývoje v oblasti techniky a role, kterou v komunikaci mezi výzkumnými a vývojovými institucemi, průmyslovými podniky a odbornou veřejností hrají odborné časopisy.

Jménem svým i svých kolegů děkuji všem, kteří tomuto dopisu vyjádřili podporu.

Na dopis nám odpověděla PhDr. Miroslava Kopicová, první místopředsedkyně Rady pro výzkum a vývoj. Z jejího dopisu cituji:

„Celá Rada pro výzkum a vývoj i já osobně jsme si plně vědomi, že dosud není zcela doceněna nezastupitelná role časopisů při transferu výsledků do praxe. Připravovaná reforma systému výzkumu a vývoje v České republice řeší i tyto otázky. Je zřejmé, že plošné podpory jsou v tomto směru neefektivní. Z tohoto důvodu se předpokládá, že po realizaci reformních kroků bude struktura podpory do oblasti výzkumu a vývoje a inovací směřována cíleně. Takto strukturované podpory

by měly zaručit i realizaci výsledků výzkumu a vývoje, která se neobejde bez publikační činnosti. A právě hodnocení výzkumu a vývoje v České republice je jedním z nástrojů, jak dosáhnout posílení konkurenceschopnosti české vědy.“

Tolik citát z dopisu. V současné době Rada pro výzkum a vývoj projednala a schválila návrh reformy systému výzkumu, vývoje a inovací v České republice, který vychází ze závěrů jednání Rady ze dne 11. ledna 2008. Bylo uzavřeno připomínkové řízení a materiál by měl být 17. března 2008 předložen vládě České republiky.

Z hlediska technického výzkumu je podle mého názoru jednou z nejdůležitějších novinek plánovaný vznik Technologické agentury ČR (TA ČR) jako paralely ke stávající Grantové agentuře ČR. Úkolem TA ČR bude:

- podporovat za celou ČR projekty v oblasti výzkumu, vývoje a inovací, které mají skončit uplatněním v praxi,
- poskytovat plný servis uživatelům v průběhu celého procesu (právní, finanční, ochrana výsledků atd.),
- podporovat komunikaci mezi výzkumnými organizacemi a soukromým sektorem a podílové financování projektů,
- prostředky získané realizací výsledků re-investovat do nových projektů,

- spolupracovat se zahraničními technologickými agenturami (zejména zemí EU) a využívat jejich zkušenosti.

TA ČR by měla postupně začít fungovat do roku 2010.

Další významnou novinkou bude zavedení možnosti odečtu výdajů vynaložených podniky na spolupráci s výzkumnými organizacemi od základu daně z příjmů, a to novelou zákona 586/1992 Sb., jež má být předložena vládě do konce tohoto roku. Uvedená novinka by měla posílit ochotu podniků podílet se na financování projektů v oblasti technického výzkumu a vývoje.

Plný text návrhu reformy systému výzkumu a vývoje v České republice je k dispozici na webové stránce www.vyzkum.cz

Pokud jde o slibované ocenění pro autory odborných článků nejpřínosnějších z hlediska popularizace technického výzkumu a vývoje, které byly a budou uveřejněny v časopise Automa v roce 2008, nezapomněl jsem na ně. V současné době dopracováváme systém a kritéria hodnocení a především hledáme a posuzujeme zdroje, z nichž bychom mohli vybrané autory odměnit (sponzoři, kteří by se na ocenění chtěli podílet, jsou vítáni). Podrobnosti přinese následující číslo časopisu.

Petr Bartošik

FCC PUBLIC knihy a CD-ROM za veletržní ceny

FCC Public s. r. o.
Vydavatelství odborné literatury a časopisů
AUTOMA, ELEKTRO, SVĚTLO

Diskusní fórum – AMPER 2008
otevřená informační platforma
Srdečně vás zveme k návštěvě
hala 2D, stánek číslo 4